

nu je ziek bent

INLEIDING

Wanneer iemand ernstig of langdurig ziek is, kan de behoefte ontstaan om passende bijbeltekst te vinden.

IK ZAL ER ZIJN *nu je ziek bent* bevat bijbelteksten die geschikt zijn om te gebruiken wanneer iemand ziek is. Het boekje kan gebruikt worden bij een (pastoraal) bezoek of cadeau worden gegeven.

Boven iedere bijbeltekst staat kort vermeld waar de tekst over gaat.

In deze serie verschijnen ook deeltjes rondom geboorte en huwelijk.

VAN AANGEZICHT TOT AANGEZICHT

Tijdens die nacht stond hij op en stak met zijn twee vrouwen, zijn twee slavinnen en zijn elf kinderen de doorwaadbare plaats van de Jabbok over.

Toen Jakob hen met zijn bezittingen over de rivier gebracht had, bleef hij alleen achter. En een man worstelde met hem tot het aanbreken van de dageraad. Toen de man merkte dat hij Jakob niet aankon, stootte hij hem bij de worsteling boven tegen de heup, zodat die ontwricht werd. Daarop zei de man: 'Laat mij gaan, want de dageraad is aangebroken.' Maar hij antwoordde: 'Ik laat u niet gaan wanneer u mij niet zegent.' Hij vroeg: 'Hoe is uw naam?' Hij antwoordde: 'Jakob.' Toen zei hij: 'Voortaan zult u geen Jakob meer heten, maar Israël, want u hebt met God gestreden en met mensen en u hebt hen overwonnen.' Jakob vroeg: 'Maak mij uw naam bekend.' Maar hij zei: 'Waarom vraagt u naar mijn naam?' Toen gaf hij hem op die plaats zijn zegen. Jakob noemde die plaats Peniël, 'Want', zo zei hij, 'ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht, en ik ben toch in leven gebleven.'

Genesis 32:23-31

GROOT IN LIEFDE EN TROUW

Mozes sprak tot JHWH: ‘U zegt wel tegen mij: “Leid dit volk weg”, maar U hebt mij niet laten weten wie U met mij meezendt. Toch hebt U gezegd: “Ik ken u bij naam en u hebt bij Mij genade gevonden.” Als ik inderdaad uw gunst geniet, laat mij dan weten wat uw plannen zijn. Dan zal ik ervaren wie U bent. Dan zal ik weten dat ik nog steeds uw gunst geniet. Bedenk toch dat al deze mensen uw volk zijn.’

JHWH vroeg toen: ‘Moet mijn aangezicht met u meegaan en moet Ik u rust geven?’ Mozes antwoordde: ‘Als uw aangezicht niet meegaat, laat ons dan niet van hier vertrekken. Hoe is het anders duidelijk dat ik en uw volk uw gunst genieten, tenzij doordat U met ons meetrekt? Ik en uw volk nemen toch een bijzondere plaats in onder alle volken op de aardbodem.’ Toen sprak JHWH tot Mozes: ‘Ook wat u nu vraagt zal Ik doen, want u hebt bij Mij genade gevonden en Ik ken u bij uw naam.’

Mozes vroeg: ‘Laat mij uw heerlijkheid zien.’ Hij antwoordde: ‘Ik zal in mijn goedheid aan u voorbijgaan en in uw bijzijn de naam JHWH uitroepen. Want Ik schenk genade aan wie Ik wil en barmhartigheid aan wie Ik wil.’ Maar Hij voegde eraan toe: ‘Mijn gelaat

kunt u niet zien, want geen mens kan mijn gelaat zien en in leven blijven.’ Toen sprak JHWH: ‘Hier bij Mij is nog plaats; kom op de rots staan. Wanneer mijn heerlijkheid voorbijgaat, zal Ik u in de rotsholte laten schuilen, en als Ik voorbijga zal Ik u met mijn hand beschermen. Als Ik dan mijn hand terugtrek, kunt u Mij van achteren zien, want mijn gelaat kan niemand zien.’

JHWH daalde neer in een wolk, kwam bij hem staan en riep de naam JHWH uit. JHWH ging hem voorbij en riep: ‘JHWH! JHWH is een barmhartige en genadige God, geduldig, groot in liefde en trouw.’

Exodus 33:12-23; 34:5-6

bij jullie huwelijk

INLEIDING

Wanneer een stel gaat trouwen, is het mooi om bij deze bijzondere gebeurtenis passende bijbelteksten te vinden.

IK ZAL ER ZIJN *bij jullie huwelijk* bevat bijbelteksten die geschikt zijn rondom de periode van het huwelijk. Ze kunnen verdieping bieden in een kerkelijke viering, maar ook in persoonlijk gebruik of bij een (pastoraal) bezoek.

Naast bijbelteksten bevat deze uitgave ook teksten uit de catechismus over het huwelijk, en een aantal gebeden.

Boven iedere bijbeltekst staat kort vermeld waar de tekst over gaat.

In deze serie verschijnen ook deeltjes met bijbelteksten rondom geboorte en ziekte.

TEKSTEN UIT DE CATECHISMUS OVER HET HUWELIJK

De Heilige Schrift begint met de schepping van man en vrouw naar Gods beeld en gelijkenis (Gen. 1) en eindigt met het visioen van de 'bruiloft van het Lam' (Openb. 19). Van het begin tot het einde spreekt de Schrift over het huwelijk en zijn 'mysterie', over zijn instelling en de zin die God eraan gegeven heeft, over zijn oorsprong en doel, over de verschillende verwezenlijkingen ervan in de loop van de heilsgeschiedenis.

God die de mens uit liefde in het bestaan heeft geroepen, heeft hem ook geroepen tot de liefde – een fundamentele roeping die iedere mens is aangeboren. De mens is immers geschapen naar Gods beeld en gelijkenis en God is zelf liefde. Omdat God de mens als man en vrouw geschapen heeft, wordt hun wederzijdse liefde een afbeelding van de absolute en onvergankelijke liefde van God voor ieder mens. De mens is goed, heel goed, in de ogen van de Schepper (Gen 1:31). En deze liefde waar Gods zegen op rust, is bestemd om vruchtbaar te zijn en zich te verwezenlijken in de gemeenschappelijke opdracht om de schepping in stand te houden: 'God zegende hen en God sprak

tot hen: “Wees vruchtbaar en word talrijk; bevolk de aarde en onderwerp haar.” (Gen. 1:28)

De hoofdpersonen van het huwelijksverbond zijn een gedoopte man en een gedoopte vrouw, vrij om het huwelijk te sluiten, die in vrijheid hun instemming geven. ‘Vrij zijn’ betekent: niet onder dwang handelen en niet belet zijn door een wet van de natuur of van de kerk. De kerk beschouwt de instemming (consensus) die de echtgenoten uitwisselen als het onontbeerlijk element waardoor het huwelijk tot stand komt. Zonder instemming is er geen huwelijk.

Het kan moeilijk of zelfs onmogelijk lijken zich voor het leven aan een mens te binden. Daarom is het ook zo belangrijk de blijde boodschap te verkondigen dat God ons bemint met een definitieve en onherroepelijke liefde, dat de echtgenoten aan deze liefde deelhebben, dat zij erdoor gedragen en gesteund worden, en dat zij door hun trouw getuigen mogen zijn van Gods trouwe liefde. Echtgenoten die met de genade van God vaak in moeilijke omstandigheden dit getuigenis afleggen, verdienen de dankbaarheid en de steun van de kerkelijke gemeenschap.

Krachtens haar aard zelf eist de liefde van de echtgenoten eenheid en onschendbare trouw. Dit volgt uit het feit dat de echtgenoten zich wederzijds aan elkaar geven. Liefde wil definitief zijn. Ze kan niet 'tot nader order' zijn.

Het diepste motief vindt men in de trouw van God aan zijn verbond, van Christus aan zijn kerk. Het sacrament van het huwelijk maakt de echtgenoten bekwaam deze trouw tegenwoordig te stellen en ervan te getuigen. Door het sacrament ontvangt de onontbindbaarheid van het huwelijk een nieuwe en diepere zin.

Krachtens hun aard zelf zijn de instelling van het huwelijk en de huwelijksliefde geordend op voortplanting en opvoeding, en zij vinden daarin als het ware hun bekroning.

De vruchtbaarheid van de huwelijksliefde strekt zich ook uit tot de vruchten van het zedelijk, geestelijk en bovennatuurlijk leven, dat de ouders door de opvoeding aan hun kinderen overdragen. De ouders zijn de eerste en voornaamste opvoeders van hun kinderen. In deze zin is de dienstbaarheid aan het leven de meest wezenlijke taak van het huwelijk en het gezin.

HET WONDER VAN HET LEVEN

En God zei: ‘Nu gaan Wij de mens maken, als beeld van Ons, op Ons gelijkend; hij zal heersen over de vissen van de zee, over de vogels van de lucht, over de tamme dieren, over alle wilde beesten en over al het gedierte dat over de grond kruipt.’ En God schiep de mens als zijn beeld; als het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen. God zegende hen, en God sprak tot hen: ‘Wees vruchtbaar en word talrijk; bevolk de aarde en onderwerp haar; heers over de vissen van de zee, over de vogels van de lucht, en over al het gedierte dat over de grond kruipt.’ God bekeek alles wat Hij gemaakt had, en Hij zag dat het heel goed was.

Genesis 1:26-28; 31a

bij de geboorte

INLEIDING

In de bijzondere periode wanneer er een kindje is geboren en wordt gedoopt, kan de behoefte ontstaan om daar passende bijbelteksten bij te vinden.

IK ZAL ER ZIJN *bij de geboorte* bevat bijbelteksten die geschikt zijn om te gebruiken rondom geboorte en doop. Ze kunnen verdieping bieden in een kerkelijke viering, maar ook in persoonlijk gebruik of bij een (pastoraal) bezoek.

In het register, achter in deze uitgave, staan voorstellen voor thema's en bijbelteksten die nuttig kunnen zijn.

Ook de indeling en de perikopen, aangegeven in de 'Ordo Lectionum', zijn in het register vermeld. De suggesties pasten niet allemaal in dit boekje, omwille van de ruimte.

Boven iedere bijbeltekst staat kort vermeld waar de tekst over gaat.

In deze serie verschijnen ook deeltjes met bijbelteksten rondom huwelijk en ziekte.

DE PARADIJSTUIN ALS BEELD VAN DE OVERVLOED VAN LEVEN

Toen JHWH God aarde en hemel maakte, waren er op aarde nog geen wilde planten en groeide er geen enkel veldgewas, want JHWH God had nog geen regen op de aarde laten vallen en er was nog geen mens om de grond te bebouwen, om het water uit de aarde omhoog te halen en de aardbodem te bevoeien.

JHWH God liet uit de grond allerlei bomen opschieten, aantrekkelijk om te zien en heerlijk om van te eten. Midden in de tuin stonden de boom van het leven en de boom van de kennis van goed en kwaad. In Eden ontspringt de rivier die water geeft aan de tuin; zij splitst zich in vier armen. De naam van de eerste is Pison, deze stroomt om heel Chawila heen, waar goud is. Het goud van dat land is voortreffelijk; en ook balsemhars en edelstenen worden er gevonden. De tweede heet Gichon, deze stroomt om heel Kus heen. De derde heet Chiddekel; deze loopt in het oosten van Assur. De vierde is de Eufraat.

Toen bracht JHWH God de mens in de tuin van Eden, om die te bewerken en te beheren.

Genesis 2:4b-6; 9-15

HET VERBOND WAAR GOD NOOIT OP TERUGKOMT

JHWH zei tegen Noach: 'Ga in de ark met heel uw familie.'

En Noach deed alles wat JHWH hem opgedragen had. Om zich te beschermen tegen het water van de vloed gingen Noach, zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen, de ark binnen. Van de reine en van de onreine dieren, van de vogels en van al wat over de grond kruipt, kwamen er telkens twee, een mannelijk en een vrouwelijk dier, bij Noach in de ark, zoals God opgedragen had. En op de zevende dag stortte het water van de vloed over de aarde neer.

En regen viel op de aarde, veertig dagen en veertig nachten achtereen.

Veertig dagen lang hield de vloed over de aarde aan. Het water steeg en tilde de ark op, tot hoog boven de aarde.

Alles wat levensadem in zijn neus had, alles wat op het droge leefde, vond de dood. Alles wat op de aardbodem bestond werd vernietigd: de mensen, de viervoetige dieren, de kruipende dieren en de vogels in de lucht werden van de aarde verwijderd. Alleen

Noach en degenen die bij hem in de ark waren, bleven in leven.

Genesis 7:1a; 5; 7-10; 12; 17; 22-23

ABRAHAM WORDT GEZEGEND, ZODAT HIJ TOT ZEGEN KAN ZIJN

JHWH zei tegen Abram: ‘Trek weg uit uw land, uw stam en ouderlijk huis, naar het land dat Ik u zal aanwijzen. Ik zal een groot volk van u maken. Ik zal u zegenen en uw naam groot maken, zodat u een zegen zult zijn. Ik zal degenen zegenen die u zegenen, maar degene die u verwenst zal Ik vervloeken. Om u zullen alle geslachten op aarde zich gezegend noemen.’ Toen ging Abram weg, zoals JHWH hem had opgedragen, en Lot ging met hem mee.

Genesis 12:1-4a